

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

XIII. Exemplum regiarum literarum scriptarum ad Bassam præfectam
monasterii in Ælia, a piissima & Christi amante Augusta Pulcheria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

audierint scelerata diferentem, decem librarum auri multa cōpescimus. Ita enim materia subtrahetur erroris, si peccatorum & doctor defuerit & auditor, Palladi parens carissime. Illustris itaque & magnifica auctoritas tua, edictis propositis, omnibus faciat nota quæ iuissimus: cognoscentibus moderatoribus prouinciarum, eorumque officii, defensoribus etiam ciuitatum, quod si ea quæ pura fide & sancto proposito custodienda censuimus, aut neglexerint, aut permiserint temerari, singuli denarum librarum auri multa percussit, ut religionis legumque proditores, etiam de existimatione laborabunt. Datum v. Kal. Augusti, Constantinopoli, Sporatio viro clarissimo, & qui fuerit nuntiatius, consulibus.

Eodem exemplo scripta Valentimiano viro illustri, prefecto Illyrici, & Tatiano prefecto urbis, & Vincomalo magistro officiorum & consuli designato.

XIII.

Exemplum regiarum literarum scriptarum ad Bassam prefectam monasterii in Aelia, a piissima & Christi amante Augusta Pulcheria.

SERENITATIS nostræ studium, animumque in sanctam & orthodoxam fidem, & quomodo eam vsquequaque amplificari & celebrari studemus, nemini dubium esse arbitramur: maxime vero omnium id nosse certo tuam reuerentiam confidimus. Sed quoniam his temporibus extitit

ἡ δὲ τῆ μυσταρᾶ διαλίξει χρωμῶνι δέκα λιτρῶν χρυσοῦ ὑμωεῖα κατὰ παύομεν. οὕτω ἡ δὲ ἡ κερῶ φασὶς ἡ τῆς πλάτης ὑφελωθήσεται, εἰ τὸ ἀμδρτμῶτων ἑλλείψῃ & ἀκροατῆς ἢ διδάσκαλος. ἡ ὑπὲρ λαμπερῆτος ὄχραρῶν ἢ μεγαλοφυῆς αὐθεντία σου, προτεδῶτων ἑδνητων, πᾶσιν, ἀπεροσετάξαμεν, γνώεμα ποιησῶν εἰδῶτων ἢ ἐν ταῖς ἐπαρχαῖς δρχῶτων, ἢ τὸ πᾶξῶν πῶτων, ἢ τὸ ἐκδικουῶτων τῆς πόλεως, ὡς εἰ γὰρ καθεστῶ τῆς καὶ ἀγία κερῶσις φυλαχθῆναι παρ' ἡμῶν δεσποδῶντα, ἢ ραθυμίας ἀξιώσωσιν, ἢ συγχωρήσωσι παραβαινεῖσαι, ἕκαστος αἰὰ δέκα λιτρῶν κερῶσιμῶ χρυσοῦ βαλλοῦμεν, ὡσανεὶ κερῶδται τῆς ἐπιστείας καὶ τῆς νόμων, ἢ κερῶ αὐτῶν ἔσοντα κερῶντες ἢ ὑποληψῶν. Εδῶθη δὲ κερῶ πέντε καλανδῶν Αὐγούστῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπαπίας Σφωρακίου τῆς λαμπερῆτος, ἢ τῆς δηλωθῶσιν ἡμῶν. Καὶ ὡσαντως ἐγράφη Οὐαλεντιανῶ ἐπὶ ἡμῶν ἢ Ἰλλυρικῶ, & Ταπανῶ ἐπαρχῶ πόλεως, καὶ Βίσκομάλω μαγίστρω ἢ ὑπὸ ἀπο δεισιγῶντο.

Αὐλίτυπον βασιλικῶ γερῶματος γερῶ φέντος Βάσπῆ ἡγουμῆνῆ ἀσκηθῆναι ἐν Αἰλία, παρὰ τὸ ἐπιστείας καὶ Φιλοχέλου Αὐγούστῆς Πελαχρίας.

ΤΗΝ τῆς ἡμετέρας γαλιωτόπῆς κερῶ πῶν διαγῆ καὶ ὀρθοδόξῶν πῶσιν αουδῶν τε καὶ κερῶθυμῶν, καὶ ὅπως αὐτῶν διὰ πάντων αὐξῶν τε καὶ συκροτῆσαι αουδοῦμεν, οὐδενὶ μὲν ἀμφίβολον εἶναι νομίζομεν· πλὴν δὲ πάντων ἀκρεβῶς ὀπίστασαι πῶν σῶν δὲ λαβεῖσαι πεθαρήκαμεν. ὀπίσθ δὲ ἀνεφανῆ ἐν τοῖς νῦν κερῶσις ὁ τῆς

ANNO
CHRISTI
451.

Σίμωνος πλάνης, μάλλον δὲ τῆς Αντι-
χρίστου προδρομοῦ Θεοδοσίου· ὃς ὅπως
μὲν διέθηκε τὴν Αἰλιέων πόλιν, καὶ ταῖς
ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἀγιωτάτας ἐκκλησίας
ἐπέσχε, μωρία δὲνὰ κατὰ τὴν
θεῶν καὶ τῆν ἀνθρώπων δικαίων δια-
τάξιν, συκοφαντῶν τε τὴν
ἀγίαν καὶ οἰκουμένην ἐν Καλχηδόνι
συγκροτηθεῖσαν σύνοδον, ὡς τὸ σύμ-
βολον τῆν τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ
ἀγίων πατέρων ἑξασαλεύσασαι, καὶ
δύο υἱοὺς, καὶ δύο Χριστοὺς, καὶ δύο παρόν-
τα παροικωθεῖσιν δογματίσασαι, οὐδὲ
τὴν ἡμετέραν λέληθεν διαλάβειν ἀναγ-
καῖον ἠήσοιτο ἡ ἡμετέρα πίστις, διὰ
τὸ παρὰ τοῦτου καταπέμψασθαι θεῶν
ἡμῶν συλλαβῶν ἐλέγχου μὲν ταῖς τῆς
μημονόθετος μωσαϊκοῦ ἀνδρός ἡβ-
δουλαίας, τὴν δὲ ἡμετέραν ἐν προση-
νον ἡμῶν παραδοθεῖσαν Φανερωθεῖσαι πί-
στιν, καὶ ὅτι καὶ τὸ σύμβολον τῆν τετρα-
κοσίων δέκα καὶ ὀκτώ πατέρων, ὅπερ καὶ
ἡ ἐν Καλχηδόνι ἀγία σύνοδος, μηδὲν
τοῦτο προεδεῖσα, μήτε μὲν αὐτὸ μω-
σαῖα, ἐβεβαίωσε, καὶ διὰ τὴν Φιλαν-
θρωπῆν τῆς δεσποτικῆς ἡμῶν καὶ σωτήρος
Χριστοῦ, γινώσκοντες τὴν Αἰλιέων πόλιν
οἰκωῦντες τὴν τε ἡμετέρας γαλιωπότιος,
καὶ τῆς διαλαβεῖστος δεσποτικῆς οἰκου-
μένης καὶ ὁμολογῆστος ἡμετέρας ἐκότητος,
ἀληθῆ καὶ ὀρθόδοξον πίστιν, ταύτην τε
προσέδραμον, καὶ διαφόροις ἑπι-
μύαις τὴν δεσποτικῆν ἡμῶν καὶ σωτήρα
Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν τε ἡμετέραν ἀνι-
μῆσαν βασιλείαν, καὶ συγγνώμην ἐπι-
ποιῶν προλαβόντων αὐτῶν ἠτήσαντο πται-
σασαι, καὶ ἑπιμύειν αὐτῶν ὁ ἐκότητος καὶ
διαλαβεῖστος δεσποτικῆς καὶ ὁμολογῆστος
ἡμετέρας γαλιωπότιος, τῆς σωτήρα αὐ-
τῆς Φιλανθρωπῆς κερρημῆς, τὴν

Simonis erroris imitator, vel
potius Antichristi præcursor
Theodosius: qui quemadmo-
dum affecerit Alienium ciui-
tatem, Palestinæque sanctissi-
mas ecclesias turbauerit, con-
tra diuina & humana iura per-
petrans innumerabilia mala, &
calumnians sanctam & vniuer-
salem Calchedone collectam
Synodum, quasi symbolum tre-
centorum decem & octo san-
ctorum patrum commouerit, &
labefactarit, & duos filios, duos-
que Christos, ac duas personas
adorari oportere docuerit, nec
reuerentiam tuam lateret: neces-
sarium duxit pietas nostra, per
sacras nostras literas antea mis-
sas redarguere memorati nefari-
i viri mendacia, nostramque
fidem nobis a maioribus tra-
ditam declarare, & quod iux-
ta symbolum trecentorum de-
cem & octo patrum credimus;
quod quidem sancta Synodus
Calchedone habita, nihil vel
addens vel imminuens, con-
firmavit. Cum vero benigni-
tate atque humanitate Domi-
ni nostri & saluatoris Christi,
ii qui Alienium urbem inco-
lunt, cognouissent meæ serene-
nitatis, & religiosissimi domi-
ni orbis terræ & coniugis ma-
iestatis meæ, veram & ortho-
doxam fidem, ad eam accurre-
runt, multisque laudibus Domi-
num nostrum & saluatorem Ie-
sum Christum ac nostram po-
testatem celebrarunt, veniam-
que delictorum quæ ante com-
miserant, orarunt. Ac de illis
quidem sacratissimus & piissim-
us dominus & coniux meæ se-
renitatis, solita vsus humanita-
te, cum typum dedit, qui ipfius

pietatem deceat. Nostra autem
ferenitas considerans praefati
scelesti ac nefarii Theodosii ca-
lumnias, metuensque ne quas
e religiosis feminis simplicio-
res circumseripserit, suisque
praestigiis & fallaciis eas valuerit
a veritate abducere, volens
que vndique delere memorati
scelesti hominis conuictam impietatem:
idcirco has ad vos sacras
nostras literas dirigimus,
quibus fidem nobis vique a
patribus traditam declaramus,
eamque volumus omnibus Deo
consecratis feminis per vos manifestam
esse: quod nos fidem secundum
expositum symbolum a trecentis
decem & octo sanctis patribus
seruamus; de testamur vero
Photini, & Apollinarii, & Valentini,
& Nestorii impietatem; ad haec
vero & nouellam improbamque
Eutychis sententiam: & credimus
Dominum & saluatorem nostrum
Iesum Christum de Spiritu sancto
& Maria virgine deipara natum
esse; confidentes vnum & eundem
Filium Iesum, Deum perfectum,
& hominem perfectum eundem;
Deum vere, & hominem vere
eundem; nulloque modo diu-
sum, aut separatum, aut conuer-
sum saluatorem Christum semper
adoramus: in hac fide sine fluctua-
tione perseverare optantes,
& anathematizantes eos qui dicunt
duos Christos, aut duas personas;
vel qui dixerunt, aut scripserunt,
aut dicere audent. Quam quidem
sanctam & orthodoxam fidem
vniuersalis etiam Synodus quae
proxime Calchedone habita fuit,
confirmavit:

δέδωκε ἡ αὐτὴ πρέσβυτα βίσηβια.
ἢ ἡμετέρα γαλιωτός λαλιζήμη
τὰς Θεοδοσίου τὸ προσελθέντος μου-
σεροῦ καὶ αἰσίου συνοφανίας, μη καὶ
ἴνων βλαβεράτων ζωακῶν τὰς ἀ-
πλαστῆρας ἠπάτησε, καὶ αὐτῶν μαγα-
ρείας τε καὶ ψευδολογίας ἀπαγαγῆναι
πάντας τὴν ἀληθείας ἐξήρασε, πανταγῶ-
θεν τε βουλομένη τὴν τῶν μητροπόλεως
μουσεροῦ ἀπελήχθεισαν ἐξαλείψαι
δυσέβειαν, ἧτον ἕνεκα τῆς πρὸς ὑ-
μᾶς ἐὰν ἡμεῖς καταπέμψωμεν γραμ-
μάς, δι' ὧν τίω τε ἐν πατέρον ἡμῶν
παραδοξίαν ἡμῶν φανεροῦμεν πίστιν,
πάσης ἡ τῆς πρὸς τὴν ἀνακειμένης γυ-
ναξὶ δὴ λω πάντων δι' ἡμῶν χυέειται
βουλομένη ὅτι τῆς ἡμεῖς τίω ἡμῶν
καὶ τὸ ἐκπεθεῖν σύμβολον παρὰ τὴν τρια-
κοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἀγίων πατέρων
φυλάξιμεν, βεβηλωσῶμεν ἡ τὸ Πα-
τῆρος, καὶ Ἀπολλινάριος, καὶ Βαλεντίνος,
καὶ Νεστορίου δυσέβειαν, καὶ πρὸς ἧτον,
τὴν νεαρὰν Εὐτυχιῶν κακοδόξίαν, καὶ π-
εσόμωμεν ἡ δὲ σωτήρα ἡμῶν
Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν πνύματος ἀγίου καὶ
Μαριίας τῆς παρθένου τῆς θεοτόκου πε-
χθαι ὁμολογουμένως ἕνα καὶ ἡ αὐτὸν
ἰὸν Ἰησοῦν, θεὸν τέλειον καὶ ἀνεσπ-
τελειον τὸ αὐτὸν θεὸν ἀληθῶς, καὶ ἀνεσπ-
πον ἀληθῶς ἡ αὐτὸν ἐδένι ἧτον με-
ειζόμενον, ἢ χωριζόμενον, ἢ σρεπόμε-
νον ἡ σωτήρα Χριστὸν προσκυνοῦμεν
διαπαντός ἐν ταύτῃ τῇ πίστι ἀσφαλῶς
διαμρεν βίχόμενοι, καὶ ἀναθεματίζο-
τες ἧτον λέγοντας δύο υἱοὺς, ἢ δύο Χρι-
στοὺς, ἢ δύο προσώπα, ἢ εἰπόντας, ἢ
γραψάντας, ἢ καὶ λέγοντας ἧτον.
ἡ ἕνα ἀγίαν καὶ ὀρθόδοξαν πίστιν καὶ
ἢ ἐν Καλχηδὸνι ἐναγχοῦ οἰκουμένης
συγκροτηθεῖσα σύνοδος ἐβεβαίωσα.

ANNO CHRISTI 451.

μηδὲ μίαν προσθήκην ἢ μείωσιν ἐν τῷ
ἐκτεθέντι ἀγίῳ συμβόλῳ ὡς ἂν ἑξή-
κοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἀγίων πατέρων
ποίησασα, τὴν Εὐτυχίου μόνου κεινοδο-
ξίαν συμφώνῳ τοῖς ἀγίοις πατέρας ἡ-
φω καταδικάσαι. μαρτυροῦντες ὅτι
ὁσι βλάβη τὴν τῆς ἡμετέρας γαλιω-
πιῶν ἀληθῆ καὶ ὀρθοδόξου πίστεως, ὡς
ἐδοξε ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῆς ἡμετέρας βασι-
λείας ἐκτενέστερον αὐτοῦ διατάξαι.

nullamque vel additionem vel
detractionem fecit in exposito
sancto symbolo a trecentis octo-
decim sanctis patribus, ac solius
Eutychis peruersam opinionem
condemnavit suffragio sanctis
patribus concinente. Quamob-
rem reuerentia tua, cognita fere-
nitatis nostrae vera & orthodo-
xa fide, orare pro nobis ac no-
stro imperio assidue studeat.

XIV.

Ἀντίπτου θείων γραμμάτων γρα-
φέντων Σεχμανδρίταις καὶ λοι-
ποῖς ἐν Αἰλία καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν
οἰκοῦσι μοναχοῖς, παρὰ τῆς θεοτά-
της δεσποίνης ἡμῶν Πουλχερίας
τῆς αἰωνίας Αὐγούστης.

Exemplum sacrarum litera-
rum scriptarum archiman-
dritis & reliquis monachis
in Elia & circa eam ha-
bitantibus, a sacratissima
domina nostra Pulcheria
perpetua Augusta.

Αἱ μὲν δεήσεις, αἷ ἀπετείλατε πρὸς
τὴν ἡμετέραν βίβλησιν, ἔλεγε
τῆς ἡμετέρας φέροισι πλάτεις. ὁ δὲ θεό-
τατος καὶ ἡμερότατος βασιλεὺς, ὁ-
μόλογος τῆς ἐμῆς γαλιωπιῶν, καὶ ἡ
ἡμετέρα θεοῦ, τὴν μὲν βίβλησιν
προσημῶν ἐγκρίματα πάντων, τὴν δὲ
φιλιανθεοπῆλαι, ἐμψυτον οὖσαν ἡμῶν,
ἀσπαζομένη. καὶ οἷα μὲν ἢ αὐτῆ γα-
λιωπιῶν, ἐντυχοῦσα ταῖς ἰκετείαις,
ἀπέστειλε ὑμῶν, τὰ τῆς αὐτῆ θεοῦ σι-
μαίνει γραμμάτα, ἀ ταῖς πολλαῖς ἰκε-
ταῖς τῆς Ἰσβεναλίας τῆς ὁσιωτάτου ἁγί-
οῦτου δυσωπηθείσα ἢ αὐτῆ γαλιω-
πιῶν πρὸς ὑμᾶς ἀπέστειλε. ἡ δὲ ἡμέ-
τερον κερὰτος μέμφεται μὲν τοῖς ἐν τῷ
προσθέντι γρόνῳ καὶ τῆς διαγωγῆς θρη-
σκείας καὶ τῆς κοινῆς βίβλης πολυ-
θεῖοι παρ' ὑμῶν, ἐναντία διαπραθη-
μένων τῶν τῆς μοναχῶν ἐπιτάγματα.
ὡς φαίνεται δὲ ταῖς δεύαις συλλαβαῖς, ἐν
ἡμῶν ποτε πρὸς μετέμελλον ὑμῶν τῆς

PRECES equidem quas ad no-
stram direxistis pietatem, in-
dicium vestri erroris ostendunt.
Sacratissimus autem & mansueti-
ssimus imperator, nostrae tran-
quillitatis coniux, & nostra se-
renitas, pietatem omnibus rebus
praepondere iudicauimus, & cle-
mentiam nobis insitam ample-
ctimur. Quae autem eius pietas,
vestras supplicationes agnosces,
vobis scripserit, litera diuinitatis
eius ostendunt, quas vobis
multis precibus luuenalis san-
ctissimi episcopi eius exorata
tranquillitas destinavit. Nostra
vero serenitas culpatur equidem
ea quae dudum a vobis aduersus
venerabilem religionem, com-
munemque disciplinam praesum-
pta sunt, agentibus illa quae sunt
instituto & professioni mona-
chorum valde contraria. Monet
autem diuinis syllabis, ut licet
tarde, tamen ad meliora respi-

* ἡ οὐμῶν
ἢ ἡμῶν